

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
304-060.
Конто пост. швед. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 18-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
7-50 зол.

Телеф. Редації 219-41.
Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Абіссинія лише окупована, Гайле Селясіє залишається її володарем.

СТАНОВИЩЕ БРИТ. УРЯДУ.

ЛОНДОН, 15. 5. ПАТ. Відповідаючи на па-
пит громад на запити спрямовані до прем. Бол-
двін, сер Джон Саймон заявив: „Брит. уряд
не має односторонньої зміни в стані Абіссинії військо-
во окупованої більшої частини її території. Рези-
гнація з керми державою не означає резигна-
ції негуса, він і далі є головою суверенної
держави.“

На запит лейбориста Флечера сер Саймон
відповів: Брит. уряд дотепер визнає абіс-
синську державу, з застереженням, що велика її ча-
стина є тепер під італ. окупацією.

НЕМОЖЛИВО ЗНЕСТИ САНКЦІЇ.

ЛОНДОН, 15. 5. ПАТ. Віце-міністер зкор-
д. справ лорд Стенгон заявив у палаті лордів:
„Годі знести тепер санкції лише тому, що іта-
лійці заняли Адіс Абебу. Рада Ліги Націй мала
рацію, відкладаючи рішення до половини
червня.“

ПІДДАЮТЬСЯ.

РИМ, 15. 5. Стефані. Кілька тисяч абіс-
синців зложило італ. військ. владі кріси та
скоростріли. Б. адютант раса Десті, Фітаурі
Адема піддався італійцям в Негедзі.

Реверанси Мусолінія до майбутнього французького уряду.

ПАРИЖ, 15. 5. ПАТ. В інтерв'ю з представни-
ком „Матені“ Мусоліні зазначив, що італ.
військово настроєний, але не дасть видерти
свої оwoчі перемоги. На санкції не жаліється
— вони сконсолідували італійців. Французи,
якні йти, повинні зрозуміти італ. становиш-
ся. Загроз обіймуть владу над Францією лю-
ди, що зробили прямо залягання зі служби мироті
(соціалісти, радикали та комуністи — примі-
тка Ред.); не сумніваюся, що вони не жалі-
тимуть зусиль, щоб дати нам мир, маю до них
добра. Загострення господарських санкцій, мо-
же грозити такими самими наслідками для єв-
ропейського мира як військові санкції“.

ФАШИСТІВСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
В АДІС АБЕБІ.

РИМ, 15. 5. Стефані. В Адіс Абебі оголо-
сили першу листу місцевої фашистської ор-
ганізації; на перших місцях фігурує марш. Ба-
долю та старшину його штабу.

ЩО ДІЄТЬСЯ З МІСІОНАРЯМИ В АБІСИНІЇ?

АДІС АБЕБА, 15. 5. Райтер. Дотепер ще не
відомо доля англійських та американських мі-
сіонерів з глибини краю.

ЧОЛОВИТЯ.

РИМ, 15. 5. ПАТ. Єпископ коптської цер-
кви відвідав маршала Бадая та заявив гото-
вість співпрацювати з італ. владою.

Японія збільшує залоги в Півн. Китаю.

ТОКІО, 15. 5. ПАТ. Міністерство війни пові-
домляє, що рішило збільшити яп. війська у Пів-
нічному Китаю. Яп. військові круги дуже невла-
дові положенням у тих сторонах, а саме усій
лині комуністичної та протияпонської пропа-
ганди в Песіні і Тієнціні. 700 яп. воєнків уже при-
їждо до Тієнціну, частину з них відішлють до
Песіну.

ПЕКІН, 15. 5. ПАТ. Дотепер японська залога
у Півн. Китаю складалася з 3000 воєнків; її збіль-
шать до 5.000.

„ДЛЯ ОХОРОНИ ГРОМАДЯН“.

ПЕКІН, 15. 5. ПАТ. Яп. військовий аташе за-
явив представникам преси, що Японія не висла-
дає до Півн. Китаю цілої дивізії та що йде тут
про оборону інтересів японських громадян.

Палестинські араби вповідають послух Англії.

ЕРУСАЛІМ, 15. 5. ПАТ. Арабський комітет
рішив почати від нині кампанію непослуху та
нездання податків.

ЕРУСАЛІМ, 15. 5. ПАТ. Брит. високий ко-

місар запропонував начальній арабській раді
компромісові внески в справі жидівської іммі-
грації до Палестини; арабська рада відкинула
їх після 5-годинних нарад.

Австрія висмикується зпід італійських впливів?

ПАРИЖ, 15. 5. Агас. Лондонські круги інтер-
есують австрійську кабінетну кризу як зусилля
Шушліга, видобути піддекуди зпід італійських
впливів, не зв'язуючи на його телеграму до Му-
соліні. З того приводу ліві круги тішаються італ.
незгодженням, зате консерватисти бояться, що

уступленням кн. Штаремберга ослабить позицію
уряду Шушліга у відношенні до Німеччини.

РИМ, 15. 5. Стефані. В італ. політ. кругах
зміна австр. уряду не викликає занепокоєння,
бо з його складу можна вносити, що політ.
орієнтація залишиться без змін.

Комуністи не увійдуть до французького уряду.

ПАРИЖ, 15. 5. ПАТ. Комуністична партія
офіційно повідомила соціалістичну, що її чле-
ни не приймуть мандатів у кабінеті Бюмо.

Комуністи оправдуються тим, що, якби во-
ни взяли участь у новому уряді, спричинилиб
йому нечувані напади ворогів. Крім того ком-
муналістичний протестує проти заміту, наче би ор-
ганізація комуністів провінційна коміте-
ти Народ. Фронту мали революційний характер.

НА ЧЕСТЬ ПАРИСЬКОЇ КОМУНИ.

ПАРИЖ, 15. 5. ПАТ. Комітет Нар. Фронту
заявив, що 24. 5. м. масову маніфестацію

ФРАНЦУСЬКА ЛІВИЦЯ ТРИОМФУЄ.

ПАРИЖ, 15. 5. ПАТ. Комітет „людового
фронту“ визначив на 7. червня великі маніфес-
тації у цьому краю з нагоди виборчої перемоги.

Хочете організовано нести поміч українським
визалідам, то впишіться в члени УКТОДІ, Львів,
Потоцького 48. Річна плата 6 зол., або 50 сот.

Хто добре газдує, той гарадує!

нажуть старі люди, а господарюєте добре
складаючи свої ошаджості на ПРЕМІЮ КНИ-
ЖЕЧКУ

Кооперативного Банку „ДНІСТЕР“

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

на яку крім звичайних відсотків можете дістати
ще й нагороду за ошаджисть 25—100 зол.

Для кого більша небезпека.

Львів, 15. травня 1936.

Здається, аксіомою є, що комунізм на всіх
східних землях, зокрема на Волині та Поліссі,
постійно зростає. З того приводу вже не на а-
лярні і сама польська преса, особливо консер-
вативний варшавський „Час“, а найбільше вилає-
ське „Саово“, що найкраще орієнтується у на-
строїх східних земель. Є очевидно й інші вида-
ти особи, особливо серед наукового польського
світла, що ясно бачать комуністичну небезпеку
для Польщі. Може найглибше підходять до цієї
проблеми два сенатори польської науки, проф. Ст.
Старжинський і проф. Марія Здеховський. Оба
вони підкреслюють у сучасному російському ко-
мунізмі його неспівзвучні риси. Проф. М. Зде-
ховський, що все своє життя цікавився впливами
російської психіки на душу поляків, свідомий то-
го, що й тепер цей вплив не зменшився. Він рад-
ше ще сильніший, бо ж комун. світогляд, особливо
в російському виданні, має всі прикмети нової
„релігії“, що повна динамічної сили і гону до
експанзії. У сполучі з незмінним максималізмом
владі москалів та історичними імпералістичними
тенденціями Москви ця релігійно-фанатична ек-
спансія московського комунізму справді вино-
рює дуже повільну небезпеку для польської дер-
жави.

Комуністична небезпека в Польщі стає тим
більшою, що в деяких рисах польської психічній
адації є співзвучні елементи з матеріалістичним
світглядом комунізму. Чейже в порівнянні хоч
би з українською адацією, з її ідеалістичною за-
краскою та пасивністю, польська адація виявляє
значно більше активності та гону до піднесення
життєвого рівня одиниці. Кожен поляк хоче
бути паном. Через те й саме польський патрі-
отизм має специфічне забарвлення: кожен рад
би здобути для себе максимальні користи від
держави. З другого боку не в усьому польське
му громадянстві за часів неволі було однако-
ве напруження патріотизму; траплялись і дуже при-
крі речі і саме в тій площині відношення до ро-
сійської державності.

Кращі польські мислителі дуже добре здають
собі справу з глибокою підлогою комуністичної
небезпеки. І тому проф. М. Здеховський у сво-
їх працях кличе весь християнсько-культурний
світ Європи просто до хрестоносного походу
проти московського комуністичного імпералі-
зму. Має він слушність. Чейже все ясніше бачимо,
що в усьому світі хід історичних подій іде в на-
прям поділу на два протилежні табори: кому-
ністичний і протикомуністичний. На чолі одного
стоїть Москва, на чолі другого — Німеччина. У
такій ситуації проф. С. Старжинський уважає
життєвою konieczністю Польщі авторитетно вва-
жати, що могла б опертись однаково і московське
му комунізм і німецькому націонал-соціалі-
зму. Він накликає створити у Польщі справед-
ливий соціальний устрій. Це гасло само собою
підчеркує, що головну небезпеку проф. Стар-
жинський бачить в московсько-комуністичному

імперіалізм — зрештою він говорить про це й експресією пербів.

Нема потреби висловлювати, який саме зміст криє в собі комуністична небезпека для польської держави. В гру входить не тільки дальша державна приналежність територій з непопулярною етнічною більшістю населення. Небезпека комунізму сягає глибше, бо перемога комунізму в Польщі зробила би з неї складову частину СССР, такою, якою лишилася Україна.

Коли ми пишемо про ці речі, то не тому, що хочемо вчити поляків, чи шобешули їм радити. Чи! Ми примушені до того тою беззастисливою боротьбою, що її від літ ведемо передовсім з пануючим політичним режимом на Волині та Поліссі. Це Волинь і Полісся маємо на думці. Ми знаємо,

що там зростає постійно комунізм і питаємо, чому нам — українському громадянству — унеможливають боротьбу з ним? Очевидно, до бро української нації не може бути використаним аргументом для польської опії. Тому ми змушені оперувати аргументами, що випливають із польської держ. рації. Ми свідомі, що комунізм дуже шкідливий для нас, для нашого національного організму. Але знаємо, що комунізм одночасно не є добром і для польського державного організму. І тому на закінчення ставимо запит під адресою польського політичного світу: Для кого небезпечніший зріст комунізму на українських територіях, що входять у склад Польщі: для українського національного організму, чи для польської держави?

ВОЛИНЬ ШУКАЄ БОГА!

(Репортаж з сокальського кордону.)

Три мільйони українського населення в межах польської держави живуть на північ від сокальського кордону.

Сокальський кордон є парадоксом. На ньому нема граничних стовпів, ні митної сторони, російсько-австрійські станції переорвані давню плуг лашого селянина. А проте він існує і ділить життя нашого народу на два відмінні комплекси. Бо є два роди кордонів: ті, що їх визначають стовпами і ті, що їх покладають між душі; перші ділять територіально, другі — розділяють людей.

Писати про проблему сокальського кордону — це ніяка атракція, бож про це писалося вже не раз навіть на сторінках нашої преси, яка не дуже любить вострияти у „провінційній“ справі. Однак побувати на наших північних землях справді цікаво, а навіть подекуди корисно. Правда, це є це краї цілком нордичні, аж нема в них б'яних медведів, які притягують туристів, але невідно — скажимо бомбастично — бігу там що я досі відкрити можна, тож ризикувати цікаво і варто.

Хто подорожуватиме волинськими шляхами, зауважить на перехрестях доріг характеристичні дорожні знаки, прибрані в урядові барви й урядові написи. Шож тут дивного? — скаже якийсь. — Стони стовпів, та годі! Люди ж з археологічним чуттям зацікавляються таким стовпом ближче і відкрити ж на ньому кілька різних верств; під урядовим коліром закримітять візантійські барви, комунаючи от хочоні витом, дошкрябаються до

правдивого царського „опамені“. Це замість лекції історії останній десятиліття сказатиб — наглядне навчання.

Волинська незвичайно милі люди і як господарі і як припадкові аналізи, от хочби візники Мій візник (Цу селянським возом у містечко Т.) типовий волинський дядько, який про себе готов усе сказати, що він дурний, але коли його тягнуть у важку справу, завжди має готову відповідь, що він не дурний. Мій дядько має добрі коні і курить опоганий тютюн. Час до часу повертається до мене і патче, що там чувати в світі. Коли відомо в болотисту вулицю містечка та менаємо „фігуру“ (хрест), дядько знімає шапку, щоб перехреститися. На хресті, що похилився від старості, поставив хтось пусту пляшку з горілки. Люди йдуть поруч хреста і хрестяться, відймають шапки — і нікому на гадку не прийде скинути пляшку.

Волинські містечка мають у собі дещо з романтики, стрінете в них пейзажі і голених явків, трохи старої та зневаженої архітектури і місцевих урядовців, що ходять на місцеве пиво до місцевого чеського пивовара. Бже церква — часом дерев'яна, часом мурована — і завжди мурований костел. Часами є їх більше, коли вляти на увагу „євродові“ каплиці, або сектантські домик молитви.

Волинь шукає Бога. Волинь, що корчиться з матеріальної бідності, шукає світла для духа. В І. Іван Ступа кибув плуг і 9 десятин, що їх цим

плугом 80 років орав, витесав хрест з вербового дрючка і пішов проповідувати близький вінець світа. Коли я пробував схопити його на фотографію, казав мені битися у груди, бо царство антихриста вже надходить. За Іваном Ступою б'гають юри селянських босих дітей — Іван Ступа благословляє їх вербовим хрестом, шпигуючи Христові слова.

В Н. люди перестали ходити у церкву. Молоді тому, що „Бога нема“ — „Бога вид, мали буржуї, шоб дурманити народ“. Молоді читають пресичні безплатно або нелегально газети, слухають „шуму колхозних тракторів“ і відкидають цілі роки у в'язницях за „майбутній, ідеальний — справедливий лад“. Старі судяться за землі і будують дім... молитви.

Волинь — блаженна сторона під блаженним небом — це країна тисамо цікава, як і весела. В якомусь селі між Почаєвом і Луцьком відвідав я в'ірцеву кооперативу, подивився імпресативні ромак молочарської праці, слухав чудової відправи українською мовою у місцевій церкві.

Другого дня ночував я в іншому селі, де припрошували мене заохотувати „гайдо“ (вареники денатурат з молоком) та послухати „служби“ місцевої секти, якої квінтесенцією був безліч разів повторюваний псалом на ауту „Ой не ходи Грицю“...

В З. є новобудований римокатолицький костел для тамонних колоністів. Але тимонні колоністи не ходять до тимонного костела, бо будують собі „свої“, народоний, де не чути латини і де шлюб, хоча неважливий і без акту, всеж таки на пошану дошеший.

Читаємо в періодичній літературі, що Волинь, або зокрема „крес“, матимуть велике майбутнє стануть високо-культурною країною. Це правда. На Волині вже сьогодні стрінете чеські, а біля них і українські села, в яких люди ходять по тротуарах; чехи читають свої газети зі „Златого Праги“, українці превимрують пресу галицьку і свою власну, що починає народжуватися та промощує собі шлях на ося, а разом і українці і чехи моляться в одній православної церкві. Можна без застережень твердити, що в такі місцевості, де культура і в духовому і в матеріальному розумінні росте як тміль у тимонних плантаціях.

Формально — Волинь одноціла політично-суспільна країна, де українське населення у всьому йде рука в руку з урядом. Це не перешкоджує урядові „Газети Польської“ мало не що дня писати про присуди за приналежність до КПЗУ або ОУН. Патрістична українська преса

о. О. ПРИСТАЙ.

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Будучи в Польщі, я хотів купити собі ланок двірського поля. Як знаєте, я привіз з Америки 6.000 доларів. Але влада заборонила в Галичині дітичам продавати землю українцям. Тому я пустився на штуки. Мав я в Лубячці одного приятеля поляка. Він намовив мене, що сам купити мені лан у дворі. Потім переписав на мене куплений ґрунт. Я дав йому 5.500 доларів і він купив фанний ланок двірського поля та заінтабулював на себе. Потім цей зрадливий та обманливий „приятель“ не хотів відінтабулювати й передати мені те поле, що купив за мої гроші. Процесувався я не міг з ним у пануючих там умовах. Зрештою і так був би не виграв процесу.

В Америці я втратив своє здоров'я, бо самі знаєте, як я тяжко гарував на той гріш, що за нього тепер інший панує. Я лишався на леді із мене зробився чистий жебрак! Змилосердіться наді мною нещасливим і відістаньте мене з Канади до Америки, бо тут я ніколи нічого не дороблюся!...

Хто старшого не слухає, той песьюю шкіри слухатиме! — каже правильно народня приповідка. Це часто справджується в практичному житті і справділося воно теж на біднім Федеві Вербицьким. Він, до речі, не був злий чоловік. Умів читати й писати, належав до церковного хору, пильно працював у фабріці, де наставники навіть дуже хвалили його, сповідався і причащався та брав участь у громадським житті. З нього булаб золота людина, колиб не ті людські гордості. Був дуже зарозумілий. Мовляв, він ліпше знає від старого попа. Вийшло таке, що піп у давні, а дядько в клепало... Я радив Ф. Вербицькому так шире, як тільки може радити той, що сам вийшов зі селянського роду. Колиб він був послухав мене та здержався зі своїм відіадам бодай півроку, докиль не управивились відносини в краю, то не втратив би був своєї кєрваниці. Гіркий досвід навчив його, що „свій розум май, але старших ради ся тримай!“ Чи буде це пересторогою для інших?

Між нашими американськими емігрантами були такі, що добре думали, але не так робили. А інші знову тільки снували собі плани, але руж до них не прикладали. На жаль, найменше було тих, що мали добрі наміри та ще краще здійснювали їх своєю працею. Вони доробилися чогось і жили потім гарно.

Українські емігранти приїшли з країни нужди й темноти. Були найбідніші. Але здавалося, що опинившись в Америці серед добробуту,

візьмуться до праці, придбають собі щось путнього і надолужать бодай у деякій частині свої давні злидні. Та небагато з них дбало про забезпечення свого існування. Бо не мали доброго прикладу в Старому Краю, що дуже впливало на людей. А в Америці не вміли використати сприятливої нагоди, шоб навчитись від чужих, як треба жити. Своїх, старших віком і досвідчених, не слухали, бо на це не дозволяла їм гордість. Вони ж були вже „американці!“ Потім не диво, що Ф. Вербицький та інші самі спричинювали собі нещастя.

Частина друга: Вежа Народів.

1. ПРАВДА Й ДЕМАГОГІЯ.

Свобідна й шира дискусія завжди завжди дуже атлєких приятелів правди.

Г. Кампбал.

Описуючи вражіння, що його зробило на мене американське населення, зупинюся передовсім на імїграції жидівській і муринській, а потім коротше на ірландській, італійській і т. д. Роблю це тому, що американські жиди й мурини найбільше зацікавили мене. Із цих двох народів могиб американські аселяки брати собі приклад, як улаштувати своє життя в країні багатій, великій і найсвобіднішій на цілому світі.

У Старому Краю я мало що знав про жидів, бачив тільки, що вони майже такі самі люди, як ми. Ріжнилися лише тим, що займалися торгівлею і часто ошукували нашого нехарактерного дядька. Шойно в Америці почав я докладніше їм приглядатися і доглянув в них багато цікавого.

Колись багато українських інтелігентів нападало на найбільшого галицького мислителя, Івана Франка, за його вислів, мовляв, він не любить Руси за її нездарність й інші погубні прикмети. Тимбільше готові тепер мене відсудити й причепити мені латку, буцімто я жидівський приятель. Іван Франко ствердив, що у нас брак глибшого, світового способу думання. Тому він не любив нашої, замало сказати тяжкої, але таки напругу назадницької інтелігенції з її галицько-загумінковим духом.

Жидів можна не любити за їх погану вдачу, однак второпніть, зручність, підприємчивість і хист влаштувати собі вигідне життя в цілому світі, а навіть у ворожо настроєних до них осередках, ми повинні не лише подивляти, але й пильно наслідувати. В нас вкоринився шкідливий і зовсім дитячий пересуд про жидів, нібито вони багато дурніші від нашого хитрого й великомудрого дядька. Нарід оповідає собі різні жартівливі нісенітницї, яко наш дядько здурив жидів і казав йому лізти на ґрушку по дзвінтяка (подвійні горнятка) з грішми, що їх залишиш покійний тато. При тім дядько показував жидові гніздо осей чи шершенів. Іншим разом радив, шоб жид сидів сім днів на гарбузі, як квочка на яйцях. А потім з гарбуза виколить лосак... (Далі буде.)

чи стоїть на становищі, що Волинь суто національна земля 40-мільйонного українського народу. І тимчасом поруч постійного аросту польського воєнства "не можна заперечити факту існування в Волинських містах цупко організованих "чужинських" груп; і не заперче дійсності факт, що сама волинська молодь має "червоні" душі... Волинь — це країна містотетів і парадоксів. У

Україна статистика каже, що на Волині проживає 107 тисяч польських осадкохолодів, де живе 2,900 дітей. Ті родини мають 12,263 дітей, з яких понад 6,000 у школах. Всі ті діти мають забезпечену науку в польських школах.

своїй історичній рубриці має ця земля імена найславніших людей, крім в собі безліч історичних пам'яток нашої золотой доби і волею золоті... "дятьрубльовки" від золотих, амійованих державною монетарією.

Але помітивши все славно, Волинь — найспокійніша в світі земля. Борється з кріпом, працює, святкує щороку традиційні Шевченківські роковини та живе окремим життям. Нипається огірками в меді, що весни відкрітає морем вишневих садків і... проплотує американські долари для справи вічного спасення.

Так! Волинь — країна парадоксів.

Роман Чучукавич.

Постанова суду Т-ва Письменників і Журналістів.

З приводу статей ред. Д. Палієва і зв'язаних з ними справ.

Суд Товариства Письменників і Журналістів ім. І. Франка, зложений з членів ред. Льва Лелюка, Дра Матвія Стахона, інж. Дра Евгана Саліновського і заступника члена ред. Василя Софійського Левинського, розглянув всебічно справу проти ред. Дмитра Палієва в "Батьківщині", що була відповіддю на статтю ред. Володимира Целевича, і по переведенні розправи в дні 19 і 20 IV та 4 V. 1936. на основі зізнавань і розглянувши усіх документів, зв'язаних з цією справою, прийняв таку

ПОСТАНОВУ:

1. Член Товариства ред. Дмитро Палієв винен, що в статтях I—XI у "Батьківщині", які були відповіддю на статтю ред. В. Целевича, перешкодив усім межам свободи політичної критики та дозволений оборони особистої честі і безпечної оправданій причини, абсолютно недопустимий спосіб зачепив інші особи й установи, підіймаючи проти них публічно недовірливі звинувачення такого характеру, що вияснення цих звинувачень та обставин справи є неможливе, бо вони були б такі, що мусіли б вносити у суспільне життя деморалізацію.

Цей звинувачення ред. Д. Палієва тяжко порушує славу журналістсько-громадянина і тому ред. Д. Палієву належить строга догана і рішуча острота.

2. Член Товариства ред. Володимир Целевич винен, що у своїй статті в "Ділі" з дня 7-го вересня 1935 р. підняв легкомудро, без достаточної основи особистий звинувачення проти ред. Дмитра Палієва, що нібито він допустився якихось грошових "делек" із громадськими грошми, натягнувши на присвоєння 10 дол., хоч він мав можливість перевірити неправдивість цього звинувачення.

Такий неоправданий та образливий звинувачення проти другого члена Товариства порушує права товариської поведінки журналістсько-громадянина і за це належить ред. Володимирові Целевичу упійнення.

МОТИВИ.

1. Суд має обов'язок розглянути справу, по якій суді дуже тяжко, бо вона одночасно зачіпає з однієї сторони питання свободної політичної критики та з другої сторони питання журналістської етики.

Суд, згідно з основними принципами Товариства Письменників і Журналістів ім. І. Франка, признає право свободної політичної критики, а вслід за тим право свободної політичної полеміки не тільки за найморальнішими причинами, а якими стоїть і паде здоров'я громадської журналістики, але він також признає і однією з найважливіших основ здорового розвитку і поступу кожного суспільства, зокрема незалежності нації. Границею цього права є тільки добро цілого суспільства та честь окремих громадян і громадська етика. Тому суд не змінявся довісім питанням, чи ця або інша особа члена Товариства мстила оправдану і слушну або неправдиву політичну критику іншим українським політичним групам, коли дана особа не переступала означених угорі меж своєї критики. Оцінка такої критики — це справа виключно активної політики, щодо якої жодна не можна досягти повної однозначності поглядів усіх нормально розвинених і свободних громадян.

2. Спираючись на цю засаду, суд оцінює спроби звинувачення ним фактичний стан так:

а) Ред. Палієв помітив у "Батьківщині" низку критичних статей і звинувачення проти політики УНДО та проти метод громадсько-політичної діяльності окремих діячів УНДО, в тім числі та статті, звинувачення проти ред. Целевича.

Ред. Палієв на основі засади свободної критики, виходячи з іншого погляду на завдання української політики, мав громадянське право публікувати згадані статті.

Не входячи в те, чи зміст цих критичних статей політично раціональний, суд ствердив, що ці статті в ніч не порушили засад журналістсько-громадянської етики. Зокрема не порушували цих засад, раціональними чи не раціональними, політично-громадянська оцінка, яку дав ред. Палієв для факту декларативної ред. Целевича, що він зложив у берестейській арешті, та в якій він заявляв, що рішав раз на все усунути з політичного життя.

2) На ці статті Палієв відповідав у свою чергу ред. Целевич статтею у "Ділі", в якій він старається опрокинути політичну критику ред. Палієва, а разом з тим переходить до критики його особистої поведінки. Ред. Целевич ставить у цій статті проти ред. Палієва цілу низку звинувачень політичного і чисто особистого характеру, як те, що

а) ред. Палієв не має морального права робити нікому звинувачення у справі зміни орієнтації, бо він сам уже перебував орієнтацію на Схід і навіть їздив для реалізації цієї орієнтації;

б) ред. Палієв діставав лараз по кілька платонів ("посольську платню, платню начальника редактора і платню заграничного референта УНДО");

в) ред. Палієв "мже масло на голові", бо на проєкті з ред. І. Тиктором виїхав його приїздом "здушки".

Хоч політичного звинувачення ред. орієнтації на Схід з товариських причин не повинен був ставити саме ред. Целевич, як колишній товариш у спільній партії, а ще раніше товариш в інших важких організаціях, бо будучи у спільній організації, він тимчасово виправдав ту політичну орієнтацію ред. Палієва, то все таки тим звинуваченням ред. Целевич не порушив журналістської етики. Ред. Целевич оправдав відносність у своїй обороні ту обставину, що його звинувачення проти ред. Палієва щодо його козачий орієнтації були дуже загальні, без яких конкретних даних і тому не міг "деконспірувати" поїздки ред. Палієва до Харкова в 1923. році, а то тим більше; ще важніше, що про цю поїздку до Харкова виразно написав перший сам ред. Палієв у "Новім Часі" ч. 219 з 1933 року. Таким способом не міг ред. В. Целевич у цій справі "деконспірувати" ред. Д. Палієва у 1936. році.

Звинувачення ред. Целевича на адресу ред. Палієва, означені під б), є питанням громадської критики, а не особистої образи чи порушенням громадської етики.

Зате суд з того погляду, що звинувачення під а) про "масло на голові" і т. д. ред. Целевич не смів підіймати. Цей звинувачення у зв'язку з іншою звинуваченною "Діла" виразно натякає на справу здогадного присвоєння собі ред. Палієвом 10 доларів із громадських грошей. Ред. Целевич, підносячи такий образливий звинувачення, мав обов'язок перевірити його основу в першій джерелі, себто у Дра Дмитра Левинського, а не повинен був спиратись виключно на заяву самого ред. І. Тиктора, який сам джерельно справи не міг знати, а знав тільки з другої руки — з кругів УНДО.

Суд перевіряв мериторично справу 200 доларів і ствердив, на підставі письмової угоди між Д. Левинським і ред. Палієвом, що це була формальна особиста позанка ред. Палієва на купівлю у "Новім Часі". Цю суму взяв Д. Левинський з Фонду Допомоги Голодному Селу, але згідно з його з'язом цю суму повернув до Фонду з власних грошей. Ред. Палієв зобов'язався до року повернути Дра Д. Левинському

4-та ПОСТІЙНА ДЕННА ВИГРАНА
З ТЯГНЕННЯ ЧЕТВЕРТОЇ КЛАСИ
ДЕРЖАВНОЇ ЛЬОТЕРЕЇ В КВОТІ

30.000 — зол.

вишло на ч. 164.247 — закуплене
в вишній колектурі. Крім того впади
аже у нас такі більш виграни:

10.000 зол. на ч. 27.411
10.000 зол. на ч. 43.121
10.000 зол. на ч. 81.859
10.000 зол. на ч. 144.997
10.000 зол. на ч. 65.637
7 виграних по 5.000 зол.
та цілий ряд виграних
по 2.000 зол. і 1.000 зол.

„НА ДІЯ“

Львів, Леґіонів 11.

му цілу суму 200 доларів 6-з процентів готівкою або віддати йому власність 20 пр. у ділі у "Новім Часі". Крім того зобов'язався ред. Палієв редагувати "Новий Час" у дусі платформи УНДО. Суд ствердив, що ред. Палієв досі не повернув ані 200 доларів Дра Д. Левинському, ані не передав йому власності 20 пр. у ділі у "Новім Часі".

Таким чином ред. Палієв мав формальне право з одержаної формальної позички вжити 10 доларів чи іншу суму на власні потреби, бо ці гроші були дані до його формального розпорядження, а тільки з метою дістати у ділі у "Новім Часі" і редагувати його в дусі платформи УНДО, а ред. Палієв це сягнув сумою 190 доларів.

Для ред. Целевича прийняв суд як об'єктивну обставину те, що ред. Палієв не віддав справи звинувачення, піднесеного ред. І. Тиктором, до громадського суду і цим міг викликати непорозуміння у цілій справі.

З того становища суд уважає упійнення для ред. В. Целевича за справедливо вистарчальне.

3) Ред. Д. Палієв мав право й обов'язок боронити себе перед звинуваченнями, висунутими ред. Целевичем, однак при тім він мусів берегти принципи громадсько-журналістської етики. Беручи на увагу образливий звинувачення проти особистої честі (спроневерення), висунутий проти нього ред. Целевичем, міг він самому ред. Целевичеві відповісти навіть безоглядно, бо в тім випадку він діяв би у справедливій обороні, при чому треба би брати під увагу можливий і природний афект у того роду справі. Наслідком цього навіть деяке переступлення меж справедливої оборони супроти самого ред. Целевича було б оправдане.

Тимчасом відповів ред. Палієв з такою амстоту, що вона не покривається навіть з найліберальнішим правом оборони. Ред. Палієв говорить у своїй відповіді абсолютно без ніякої потреби своєї оборони про такі справи, як: а) здогадки зазублювання членів партії (Національної Роботи) з нелегальною конспіративною організацією УВО, б) здогадки про проведення "Нового Часу" проводом УВО, в) зміна редакторів у "Новому Часі", здогадки про проведення УВО т. п. Напровадження ред. Палієвом здогадки фактично зовсім не потрібні для висвітлення звинувачення, чи він їздив до Харкова (що арешті він сам писав у "Новому Часі" в 1923 р.), як також вони абсолютно не мають ані мериторичного ані навіть часового зв'язку зі справою звинувачення 10 дол. Ця остання справа відноситься до 1935 р. і є окремою для себе справою, що абсолютно не має ніякого відношення до питання, чи УВО було зазублюване з партією "Наша Робота", чи фінансувало видання "Нового Часу", а який спосіб це діялося внутрі УВО і т. д.

Оповідючи про ті справи публічно в газеті редактор Палієв допустився свентуальних звинувачень

Враження і пригоди

першої українки

в Китаї — списані

живо та барвисто

приносить книжка

Софії Яблонської

З КРАЇНИ РИЖУ
ТА ОПІЮ

з 45 ілюстраціями.

Ціна 2.50 зол., з пошт. пересилкою 3 зол. Замовляти в Адміністрації „Діла“, Львів, Ринок 10.

дуже тяжких провин: А) Коли ці обставини, які наводить ред. Палів у своїй статті, правдиві, то ред. Палів допустився страшної провини віроломства супроти колишніх своїх товаришів не легальної роботи в УВО, яким він зобов'язаний не зраджувати їх зв'язків з УВО. Коли ці обставини правдиві, то вони деконспірують цілий гурт осіб без їх згоди і можуть бути проти них при відповідних обставинах підставою для напівки. Вкінці в тім випадку публікація цих обставин домігся довіри у словищі українських громадян. Б) Коли ці факти й обставини, які навів ред. Палів, неправдиві або перекручені, то тоді ред. Палів допустився не менш важкої провини — безпідставного очорнення, яке може зачепленим ним громадянам чи гуртам принести ненаправні громадські шкоди.

Суд не мав змоги з природи речі перевіряти правдивість чи неправдивість цих здогадних фактів, наведених ред. Палієм. Але без огляду на їх фактичну основу — публікація їх, як виведено вище, є в українських громадських відносинах небувала, а провини ред. Палієва дуже тяжка.

Оправдати того роду провини не можна афектом, бо ред. Целевич оповістив свою статтю в „Ділі“ 1935 р., а ред. Палів опублікував свої статті в березні 1936 р., отже мав багато часу докладно передумати та перевірити вибрану собою методу своїх статей. Навпаки, цей факт що статті були оповішували в часі аж кількох місяців, є обтяжуючою обставиною для провини ред. Палієва.

Ред. Палів як старший і провідний журналіст мав обов'язок пильнувати здорових громадянських метод у журналістиці у своїх власних статтях, своєю поведінкою, суперечною із засадами журналістично-громадянської етики, він давав згіршення всім молодшим журналістам. Провина ред. Палієва лежить саме у тім, що він легкодушно забув про цю свою обов'язкову відповідальність.

Суд не міг взяти під увагу оборони ред. Палієва у тім напрямі, що ці речі зачепив ред. Целевич, отже він їх опублікував на відповідальність ред. Целевича, як „історію“. Ці оповіщення ред. Палієм здогадні факти, зв'язані з нелегальною організацією, що не є „історією“ і про це мав ред. Палів відповідальний обов'язок знати. По друге, ред. Целевич у своїй статті ніяких здогадних обставин з нелегального життя, не оповіщених дотепер, не описував. Вкінці треба замітити, що статті ред. Палієва в цих частинах не були громадянською дозволеною критикою методів політичної організації, зокрема в данім випадку нелегальної УВО, бо ця частина статей ніякої критики не містить, а тільки без ніякої кончності вміщує у справу і зачіпає особи поіменно, або цілі гурти й установи, в яких відразу можна ствердити конкретні особи. Все це дуже обтяжуючі моменти для ред. Палієва. Не є ніякою облекшуючою обставиною для ред. Палієва те, що в одній місці стаття ред. Целевича була образлива для ред. Палієва. Річ у тім, що поголоску про здогадне присвоєння ред. Палієм десяти дол. повторив ред. Тиктор ще з 1934 р., а за ним це відтворювало „Діло“, отже вже в 1934 р. мав ред. Палів обов'язок перевести вияснення цієї справи у громадянський суд. Колиж він цього не зробив, то не може покласти ватись як на облекшуючий момент на те, що інші громадяни не мали у справі оборони його честі більшої обережності, ніж мав він сам.

У цім стані річей мусів суд прийняти як за справедливу наведену у постанові кару з тим, що припинення у членських правах не накладатиме суд тому, що вже Рада Товариства оправдало припинила його в членських правах від 19. березня — по день видачі нинішньої постанови.

III. Ред. Палів поставив вимогу, щоб суд притягнув до відповідальності авторів статей у „Ділі“ і „Новий Час“, що були відомою його IX. статті. Цього суд не міг зробити тому, що ці статті не підписані, отже за них відповідають лише „відповідальні редактори“, які не є членами Т-ва Письменників і Журналістів і тимсамим не підлягають дисциплінарній процедурі Товариства.

Суд міг розглянути ці статті лиш об'єктивно, не зачіпаючи самих авторів. У цій справі суд признав статтю „Діла“ „На ділі“ за переступаючу права здорової журналістичної критики. За те об'єктивності статті „Нового Часу“, хоч декуди надто гостро висловлюють своє відношення до об'єктивного змісту IX. статті ред. Палієва, то всеж не переступають меж оправданої оборони, яку спричинив сам ред. Палів супроти видавництва „Нового Часу“ своєю засудженою IX. статтею.

IV. При всебічній розгляді цілої справи, зв'язаної з вище описаними статтями ред. Палієва, суд однодушно є того глибокого переконання, що не тільки ціла та полеміка не відповідала правилам журналістичної поведінки, але й починалася до внутрішнього ослаблення громадянського життя. Тому суд є тої думки, що набудуче подібна полеміка не сміє в нас повторитися у Львові, дня 4. травня 1936 р.

М. Стахів, В. Софронів, Левицький, Е. Храпливий, Л. Лепкий.

Рада Т-ва затверджує постанову Суду і накладає на:

ред. Палієва кару строгої догани і рішучої остероги;

ред. Володимира Целевича кару упікнення.

Львів, 14. травня 1936.

ЗА РАДУ Т-ВА ЖУРНАЛІСТІВ І ПИСЬМЕННИКІВ ІМ. І. ФРАНКА:

Роман Купчинський, голова.

Копії цієї постанови переслано ред. Д. Палієву і ред. В. Целевичеві та крім того до оповіщення Редакціям: „Діло“, „Новий Час“ та „Українські Вісти“.

Мирон Коновалець, секр.

Прим. Редакції. Помішуючи вище без ніяких змін коментар Раді ТОВІЖ зазначуючи так: Що торкається осудженої у вищевказаному коментарі статті „На ділі“ — признаємо помилку з поміщенням її. Хоча Редакція, друкуючи щонайменше, за весь матеріал бере відповідальність, проте дозволимо собі вивести, що в даному випадку стаття „На ділі“ не походила зліз пера нікогого члена Редакції.

Неясна справа з кулями дум-дум.

АБІСІНСЬКІ ДИПЛОМАТИ В СІТЯХ ІТАЛІЙСЬКОЇ ІНТРИГИ

ЛОНДОН, 15. 5. ПАТ. Як відомо, свого часу Італія висунула перед Лігою Націй обвинувачення, що Абіссинія замовила в Англії та за згодою брит. уряду великі кількості куль дум-дум. Тепер щоденник „Дейлі Телеграф“ кидає світло на ту справу. Виявилось, що якийсь полк. Мацієц, який торгує зброєю, запропонував абіс. послові в Лондоні дрови Мартінові

продажу куль „з м'якими кінцями“. Не знаючи, що йде тут про кулі дум-дум, дав дозвіл на закупку на ім'я Мацієца, який сейчас пропав без сліду. Замовлення не виконали, ані одної кулі дум-дум не вислали до Абіссинії, але інтрига повелася. Мацієц віддав здесь дозвіл, підписаний абісінським послом італ. розвідці, а дипломатів вихиснували її на кожеській арені.

З організаційного руху.

Організація міщан у Ходорові.

В суботу 9. травня відбувся в год. 19.30 у випочивній по береги великій залі Українського товариства українських міщан міста Ходорова, щоб відбути нараду в справі заснування організації українського міщанства в Ходорові. Ця справа цікава та для міщан українського міщанства дуже знаменні сходили окликав молодий овідомий ходорівський міщанин а. Михайло Салак. Зборам проводив дир. Філімон Целевський, секретарієм п. Ференчак. Реферат про потребу станових організацій у нашому народі, зокрема про потребу організації українського міщанства, виступив ред. Зенон Целевський. Присутні з пильною увагою вислухали виводи реферату про значіння міст і міського життя в житті культурі народів, особливо про окалічення українського народу, спричинене браком власних національних міст. Овій реферат презентував закінчив висновком, що оснування міст на нашій землі українським національним життям є одною з найбільш кардинальних передумов повного політичного відродження українського народу. Але єдиний шлях і єдиний засіб для цього — це міщанська організація українського міщанства.

По рефераті вивагалась кількогодина дуже цікава, місцями навіть пристрасна дискусія. Місцеве українське міщанство починає вже нарешті розуміти вагу своєї беззалежної станової організації. Складаються на це різні обставини. Одною з найважливіших є свідомість повільної пролетаризації міщанства як стану, свідомість того, що дітя й внуки заможного колись тутешнього міщанства мають щораз дельтевішу базу свого соціального існування. Прозабав за тим зрозуміння, що рятунку перед своїм становим занепадом треба шукати у власній становій організації. Іншим не менш важким мотивом є щораз сильніша свідомість національного відступу українства на терені міст, свідомість того, що місцеве українство є щораз більше спихане до стону національної меншості! Місто, в якому ще не так давно, бо в 1914. р., українці мали абсолютну більшість — сьогодні налічують вони ледь 39 відсотків. До остаточного відукраїнізованого міста причиналася в сильній мірі індустріалізація містечка, у якому є величаві цукроварня, бетонярня, електростанція, цегольні, машинові верстати, сильно розбудована вузлова залізнична станція, зрештою під

СЕЛЯНИ ТА ХЛІБОРОБИ.

БЕРЛІН, 15. 5. ПАТ. Німецький міністер господарства Дарре повідомив усі уряди, що згідно з законом про дідицію титул „селянина“ (Бауер) належить лише власникам т. зв. дідичних господарств. Всіх інших власників рілі слід називати „хліборобами“ (Ляндвірт).

ЗА ДЕРЖАВНУ ЗРАДУ.

БЕРЛІН, 15. 5. ПАТ. За державну зраду засудили двоє громадян Чехословаччини: Альфонс Бема на довічне в'язницю, Осипа Бема на 8 років.

ПРО ЩО ГОВОРИВ ГІТЛЕР З БРИТ. АМБАСАДРОМ?

БЕРЛІН, 15. 5. Авис. Бритійські та німецькі політ. круги не говорять нічого про зміст розмови Гітлера з брит. амбасадором Фіпсом. Припускають, що йшло про приспінення нім. відповіді на квестіонар та про візиту брит. державного мужа в Берлін.

ВИНЯТКОВИЙ СТАН В ЕСПАНІІ ПРОДОВЖЕНИЙ.

МАДРИД, 15. 5. ПАТ. Постійна комісія кортезів погодилася — після півгодинної дискусії — продовжити винятковий стан на місяць.

ЦЕРКВИ ГОРЯТЬ.

МАДРИД, 15. 5. ПАТ. У Каркаенте (пров. Валенсія) підпалили одну церкву та один монастир; поліція привернула лад.

ПОЛІТИЧНІ АРЕШТУВАННЯ В ІРЛАНДІІ.

ДЕБЛІН, 15. 5. ПАТ. Вчора ввечером поліція арештувала на передмісті Дебліна коло 30 молодих людей, що відбували тайні сходження республіканської організації.

18. ДЗЕРКАЛО у фабриці М. БИК ул. Ягальонська ч. 34. Шліфоване 50 x 100 мм. Тех. 252-34.

Еміграційні справи.

КОНТИНГЕНТ ВІЗ ДО БРАЗИЛІІ.

Бразилійська влада повідомила Еміграційній Службі про визначення контингенту віз до кінця 1936 р. Коли йде про хліборобів, визначено квоту 1373 осіб, для хліборобів 152 осіб. Дітей нижче 14 років не числять.

До категорії емігрантів, що можуть дістати візу поза квотою, належать: а) жінки і неповнолітні діти (що не скінчили 21 років), б) доньки вище 21 років, наскільки є на удержанні родичів, які живуть у Бразилії, в) особи, що мають афідавіти, виставлені бразилійською владою.

Тимчасом під звуки танга ти при снізі, ма-
ця його приятель Біл круулав в Делі, що м-
коротшу ясу. Дан сочав придивалитись тіл-
мелі і шовів ясніше стверджував, що Делі

1. 1991-1992

ники, що зі Сокольською Організацією не мають нічого спільного, а часто й ворожо до неї поставлені. Вводять це анархія, затрату дисципліни та дезорганізацію. Тимто й провід, навчений дотеперішнім досвідом, мусить вислікувати із праці своїх гнізд усе те, що моглоб гніздам перешкодити в їхній руханково-спортивній діяльності.

У відношенні до інших руханково-спортивних організацій „Сокол-Батько“ придержувався чітко границь куртуазії і ніколи не вмішувався у їхню внутрішню працю, як також вимагав, щоб і інші організації не вмішувались у працю сокольських гнізд.

На жаль, не всі наші організації поступали так, як цього вимагає писаний чи неписаний закон джентельменства. В останніх часах нападуть публічно на Сокольську Організацію за те, будьтоби вона „не старалася налязати вносин з Українським Спортовим Союзом“.

Здаючи собі вповні справу з того, що лише сокольський провід відповідає за майбутнє Сокольської Організації в кожному напрямі, „Сокол-Батько“ почувається до обов'язку вяснити отсе:

Коли річ йде про взаємовідносини між Сокольською Організацією й Українським Спортовим Союзом, не можна відмовити „Соколом-Батьком“ доброї волі супроти Українського Спортового Союзу та не можна звальовати вини за брак співпраці між обома організаціями виключно на „Сокол-Батько“.

Спробу налагодити відносини між „Соколом-Батьком“ та УСС зроблено ще вліті 1935. р. і годі на спільній конференції представників обох організацій заключено умову, яка фактично в тиждень по заключенні перестала обов'язувати, а то з тої причини, що коли „Сокол-Батько“ зажадав від УСС виконання одної з точок умови, УСС відмовився виконати її у такій формі, як це було первісно устійнено.

Дня 21. квітня 1936 р. зійшлися представники обох організацій знову на спільній конференції. Тут, як підставу налагодження співпраці, висунув „Сокол-Батько“ умовину, що УСС не може мішатись у внутрішні справи Сокольської Організації, а то: через втягування в свої члени сокольських гнізд чи їхніх секцій, через побирання від них членських вкладок, накладання на них обов'язку примусової кольпортажі часопису „Спорт“, через безпосереднє відношення до гнізд поза межима „Сокола-Батька“, через накладання кар на сокольські гнізда чи їх секції і члени. Представники „Сокола-Батька“ станули на становищі, що УСС, хоча повстав у 1926 р. зі Спортової Секції „Сокола-Батька“ з метою організувати чисто спортові клуби, є організацією рівнорядною зі „Соколом-Батьком“ і як така не має над Сокольською Організацією ніяких зверхніх прав. Програма діяльності УСС є відмінна від сокольської, бо кладе натиск на індивідуальну спортову справність членів, ко-

ли тимчасом програма Сокольської Організації передбачає в рівній мірі з тілесною справністю духовне виховання і вироблення характеру та дисципліни загалу членів.

Згадана конференція не довела до налагодження співпраці, бо делегати УСС заявили, що вони за умовини „Сокола-Батька“ не погодяться і що у спортових справах УСС має найвищий голос навіть для сокольських гнізд, до яких уважає за відповідне для упрощення діловодства звертатись безпосередньо.

„Сокол-Батько“, висувуючи свої вимоги для налагодження співпраці з УСС, станув лише в обороні суцільності й дисципліни Сокольської Організації. Дотеперішній стан безпосередньої залежності частини сокольських гнізд чи їх секцій рівночасно і від „Сокола-Батька“ і від УСС приніс для Сокольської Організації у своїх наслідках внутрішню дезорганізацію і затрату сокольської дисципліни, яка в деяких випадках довела аж до зірвання організаційних зв'язків „Сокола-Батька“ з нездисциплінованими гніздами.

Не можна мати претензій до осіб, які бажають товариства коданого м'яча чи пінг-понгу; однак коли ті особи належать до сокольського гнізда, то ці речі, питомі зрештою для чисто спортових клубів, не можуть там мати місця. Знаємо, що УСС — це типово спортова організація, якої припоручення йдуть в численних випадках врозріз із розпорядками „Сокола-Бать-

ка“ і доводять гнізда до непевності, кому властиво повинуватися. Поле для анархії прекрасне.

„Сокол-Батько“ не хоче суперничати з УСС. Що більше, „Сокол-Батько“ стоїть на становищі, що УСС для українських спортових товариств потрібний. Однак його компетенція мусить обмежитись до чисто спортових клубів. „Сокол-Батько“ не вимагає опіки й не потребує нагляду УСС над спортовою діяльністю сокольських гнізд. Зрештою брак УСС-ої компетенції, щоб могли вести нагляд над сокольськими гніздами. Треба теж згадати, що крім Сокольської Організації існують на наших землях ще інші тіловиховні організації, які також у ніякому відношенні до УСС не стоять. Не дається заперечити, що в тіловиховній діяльності існує у нас певний порядок, що доводить до того, що через незначення або амбіціонерство одна організація вважить другий в дорогу, йде організувати вже зорганізоване, а не йде туди, де ніякого тіловиховного товариства ще нема.

Управління відносини в нашій тіловиховній діяльності моглоб тільки пошукання до життя Української Найвищої Ради Тіловиховання (про що навіть ухвалено резолюцію на Загальних Зборах „Сокола-Батька“), зложеної з представників усіх рівнорядних тіловиховних організацій, в тім „Сокола-Батька“ й УСС, яка давала би напрям цілому українському тіловихованню та вирішувала би рамки діяльності кожної організації.

Старшина „Сокола-Батька“.

У ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 8-мій

„НЕОПРАВДАНА ГОДИНА“

капітальна комедія Бекефія.

Ще тільки кілька вистав!

НОВИНКИ.

— На уфундування вітражу в Успенській церкві з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в Адміністрації „Діла“: о. Ярослав Лукачівський, Мостище 5 зол., Д-р Василь Лев 5 зол., о. містрат Базюк 5 зол.

— Найкращі лиси, пелеринки виконує і поручає Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3. Тел. 254-46. Приймає футра на переховання дітом. 10—? — Живе „Серце“, видів „Надія“ — першого рядний пансіон, окремі італійська веранда, знаменитий харч, по „дас“ кімнати. Відчинений вже від 20. травня. 2108 3—8

— З нинішнім числом „Діла“ висилаємо всім нашим Передплатам безплатно ч. 10 (58) „Назустріч“, яке вийшло з таким змістом: Володимир Дорошенко: Літературна діяльність Симона Петлюри. — Василь Симоніч: Симон Петлюра у Львові. — Святослав Гординоский: Українська бібліотека в Парижі. — Мих. Рудницький: Миші. — З нових американських книжок. — Г. Левицька і Р. Крохмалюк: Симон Петлюра на підставі письма. — Марія Пастернакова: На службі Терпсихори. — Ярослав Рудницький: Пуризм, чи збіднювання мови? — Ю. Дорош: Фільмові настрої на Великдень. — Фільмова хроніка. — Осип Болдиревич: Шевченко по польськи. — Перлини ідейної полеміки або Призма і Марак. — Летіло 40 сорок. — Нові видання. — В числі 18 знімків.

— Читання „Просвіти“ в Знесінні Старім улаштував 17. травня 1936 в год. 5-й полов. з домівок Читальні Традиційні Свячене.

— Пресова конференція в справі 10-х роковин смерті Симона Петлюри. Голова Комітету для відсвяткування 10 роковин смерті С. Петлюри полк. Доценко скликав у четвер 14. ч. м. пресову конференцію, на якій подав завіт з підготуваної праці Комітету. У дискусії над цим звітом брали участь представники майже всіх органів преси. Вияснення давали члени комітету. Становище представників преси приємно вражало своєю майже повною одностійністю. Шкода лише, що так пізно відбулася ця конференція.

— Проф. Е. Перфецький у радіо. Законом Союзу Українських Професійних Музик дирекція львівської радіостанції зобов'язалась передавати низку українських інструментальних і вокальних вадитів. У візторок 19. ч. м. в год. 18.45 відбується у радіо скрипковий рецитал нашого відомого скрипака, проф. Евгена Перфецького.

— Спільні концертні продукції елевів вищих років усіх музичних шкіл Гва ім. Лисенка відбуються в четвер 21. ч. м. в 12. год. вполудне у Стрию, а в год. 7.30 ввечерю у Дрогобичі. В програмі продукції фортепіану, скрипки, вокально-челі і сольоспіву.

— Тиждень „Червоного Хреста“ відбудеться від 31го травня до 10 червня. Є це одна з тих установ, що на всьому світі: несе поміч нещасливим, без огляду на віру та національність.

— 200-ліття закарпатської громади Барбіа будуть святкувати цього року. Її заснували у 1376 р. тирольські лісові рубачі довкола болот, що оточували Мукачев. Сьогодні Барбіа належить до найплодотивіших місць Підкарпаття.

— „Свято Матері“ в Бродях. Філія Гва Союз Українок у Бродях улаштує в неділю 17. травня ч. р. „День Матері“. Програма: год. 12. вполудне Богослуження з проповіддю, год. 7. веч. у залі Музичного Гва: Святочний Вечір. У програмі ввечера входять: Продукції жін. жору Гва „Бомі“, реферат, деклямація, фортепіанове соля, танки та ритмічні вправи, діточий діялог.

— Вийшли на волю. Дня 13. травня ч. р. вийшли з золочівської в'язниці (замку) на волю: інж. Богдан Філіпський, техн. мол. Тома Кордуба, оба з Тернополя, інстр. В. Х. М. Орест Пригода з Лопушан, сел. Михайло Стефаншин з Осташівця, сел. Іван Мартинів, сел. Андрій Біда, оба з Мшної, зборівського повіту. Всі вони були арештовані під замітом приналежності до ОУН. У в'язниці лишився ще В. Догляд з Осташівця, зборівського повіту. — Із в'язниці в Тарнові вийшов на волю Омедин Антонович і І. Шопяний, засуджені перемиським судом за приналежність до ОУН.

— Хто виграв? В нинішнім тягненні держ. лотерії впали м. ін. такі більші виграти: 50.000 зол. на ч. 51066, 10.000 зол. на ч.: 111112 114098 160803, 5.000 зол. на ч.: 19688 38084 50731 62626 69168, 2.000 зол. на ч.: 236 2232 8352 42510 65631 67106 67418 68622 74168 79897 110168 113945 130470 168210 179409 181007 183793, 1.000 зол. на ч.: 1493 1544 3821 49998 13705 17728 31861 57331 61790 74802 84728 89436 90161 91528 106104 106431 108370 108444 117944 123030 124711 125796 133632 136767 151039 151804 154052 156728 157002 160506 16577 171257 171297 178352 187634 191458.

— Плянтації цукрової буряка в Копичинеччині. Копичинечський повіт одержав контингент цукрової буряка для малоземельних. Це в зв'язку з тим, що нова цукроварня „Поділля“ одержала контингент цукру. Контингент цей вичерпало окружне ріллянче гтво, яке плянтуватиме буряки на 117 моргах. „Сільський Господар“ вихіснував приділений йому контингент і зорганізував плянтацію буряків на 80 моргах. Загалом у Копичинеччині плянтація буряків внісєть 197 моргів.

— Процес за гостру критику. У Варшаві з'явився вчора цікавий літературний процес обвинувачували видавця „Літострофаного тижневика“ дра І. Гебелієра та асистента керівного унї. К. Віку. Річ йшла про те, що Віка написав гостру рецензію на енциклопедію

таку чудову пару ніг, як дві кришталеві чарочки шампаня.

— До біса! — заляв він — якже це можливо!

Підійшов до Біла і вхопив його за рамя. Біл обернувся і сказав:

— Дозволь, що представлю тобі свою наречену Дейзі Мур.

— Прийми мої побажання! — при цьому підстрибував йому серце і він хотів відстригтись! — З твоєю короткоюгою, що випала з драбини?

— Не гнівайся, але я вгадав цю драбину. Дейзі мала тільки маленький міхурець на нозі.

— Ех, ти свитуху! Ти зробив це тільки тому, що боявся, що я відберу тобі її. Можу ще тепер зложитись з тобою, що я тобі її відібав.

Дейзі відійшла до них і вмішлася до розмови:

— Чи ви, містер Дан, не завалю перенісєте свої прикмети?

Дан увесь почервонів:

— Ви певне на мене ображаєте за те, що я відкопав тоді від вас „ва вулиці, коли ми йшли на забаву, бо був перекопаний, що маєте коротку ногу.

Дейзі відповіла медьодраматично:

— Шов! Ми вже такі жінки в. Ми такі цусти, що хотім, щоб нас любили разом з усіми нашими недоцтми і то любить такими, яких ми не маємо. Нераз приємно причіптити собі якусь велику хвибу, щоб виставити на вробу декого із своїх авеліччя.

І відійшла Дава, відійшовши до Біла, щоб цеапутти в юрці пар. розколюхавих під ритм оркестри.

Перекл. в. г.

„Удана Туза“, яку редагували В. Павловський і С. Михальський. У редакції своїй створив він, що відзначити за грубі гроші продає людям несправжні та брехливі записки. Для прикраси містить він доклади, що про відомого критика С. Бжозовського була там оцінка, буцімто він був в службі царської охорони. На суді допитували про творчість Бжозовського — письменника Іжковського та автора книжки про Бжозовського Суходольського, які ствердили, що Бжозовський ніколи не був членом царської охорони. Суд рішив, що критик енциклопедії Зіж та видавець, який надрукував цю критику, не має перешкоди межі того, що дозволене і заступити обох на тиждень арешту, звітуючи касу. Засуджені згодосили відклик.

— Вернувся з Берези Картузької львівський адвокат д-р Марко Літвак. Літвака вивезли з Львова у зв'язку з кривавими подіями 16. квітня н. р. Чутки, що були повнілися в пресі, нібито до Львова вернулося багато інших інтер'єрних у зв'язку з подіями 16. квітня, показався неправдивими.

— Присуд за участь у кривавих демонстраціях. У четвер закінчилася розправа проти обвинувачених у грабінках підчас кривавих демонстрацій у Львові 16. квітня н. р. Суд засудив: Михайла Таратуну на півтора року, Івана Балицького на півтора року, Катерину Балицьку на 14 місяців, Станіслава Вуйцика на півтора року та Леоніда Савицького на 19 місяців в'язниці без припинення. Троєх із них, що відповідали з вільної стопи, арештували з місця в судовій саалі.

— Вбивство й самогубство. У Львові при вул. Грушевський 10. склалася кривава трагедія в домі Маріяна Хомика, службовика Союзу Рільничих Кооператив. У жінці Хомика Софії застрелив 57-літній Олександр Вольський, бувший поміщик із Росії, що жив із жінкою та дорослою дочкою у цій самій камірниці. Вчора, в день іменини Хомикової, прийшов Вольський до Хомики та постріляв її тяжко з револьвера в обличчя і шию. Опісля сам покінчив самогубством. Тяжко ранену Хомикову забрали до шпиталю.

— Несподівано перервали іспит зрілості. Шкільна влада у Любимі несподівано видала розпорядок, яким заряджує негайно припинити іспити зрілості в тамошніх середніх школах. Матуристи повідомили, що будуть здавати в іншому речинці. Цей розпорядок шкільної влади пояснюють надзвичайними із матуральними гелами, які завчасу дісталися до відома непокоєних осіб, опісля довідалися про них ученики й учениці. Розпорядок про припинення матуральних іспитів пристосують мабуть у всій Любимщині.

— Америка матиме свій китайський мур. В американських східних степах бушують шороку страшні бурі, що спричиняють величезні шкоди. Президент Рузвельт рішив, що на великих просторах треба вибудувати ліси, які спитимуть вітри. Ліси ці будуть тягнутись від північної та південної Дакоти, через Небраску, Канзас аж до Оклахоми. Ліси займуть простір 160 км. завширшки і 2200 км. завдовжки — разом 40 мільйонів дерев. Досі посадили вже 6 мільйонів дерев. Метеорологи впевняють, що лігні буревії, які приносять пісок і снігові, розвіються об цей справний „китайський мур“.

— Смерть завоювника Єрусалима. У Львові помер у 75 р. життя маршал льорд Аленбі, кошикий переможець Палестини. Ще як молодий старшина брав він участь у війні в півд. Африці, від 1889 до 1902 у війні проти бурів, підчас світової війни став командантом англійського кавалерійського корпусу, пізніше п'ятого загального корпусу, а від 1915 до 1917 проводив армію проти турків. У 1917 був вождом британських військ в Єгипті та здобув Єрусалим, у 1919 став найвищим комісаром Єгипту.

— Вертається з великої війни. Громадянин Станіслав Макс Цукерман пішов у 16-ім р. до війська; у 1916 р. на італійським фронті потрапив у полон. Тому що він земінявся з паперами в своїй приятелю Грінбергом і Грінберг обізвав, рідно повідомили про його смерть. Цукерман виїхав до Америки, аступив до торговельної флотії і дослужився старшинського ступеня контрторпедовці „Шкаго“ у 1930 р. Шкодою тоді прислав він своїй мамі першу звістку про себе разом із 400 доларами. Тепер вибирається він у відвідання до рідні.

— „Успіх чи втрата“. У вчорашньому числі „Діла“ в передовиці під повишим заголовком у другому уступі наслідком друкарської помилки пропущено слово „монополію“ в реченні: „Суть справи в існуючому у Польщі монополію на...“

КІНО КОПЕРНИК

Любимці Львівські: Ліана Гайд, Тео Лінген, Суєт Ланер, Іван Петрович і новітні клякові комедії віденського виробництва 1936 р. н. ж.

Хто останній цілує.

Сміх — гумор.

Музика Роберта Штольця

ДИМІСІЯ ПОЛЬСЬКОГО УРЯДУ.

НОВИЙ УРЯД ТВОРИТЬ ГЕН. СЛАВОЙ-СКЛАДКОВСЬКИЙ.

ВАРШАВА, 15. 5. ПАТ. Нині в 5 год. пополуноді відбулося засідання кабінетової ради під проводом прем. Косціяковського. Після засідання прем. Косціяковський удався на Замок і зголосив президентові димісію цілого кабінету. Президент прийняв димісію уряду і доручив

прем'єрові та всім міністрам виконувати свої обов'язки аж до записання нового уряду.

ВАРШАВА, 15. 5. ПАТ. Цивільні канцелярії президента повідомляють: Президент Польщі доручив віцеміністрові військових справ ген. Славою-Складковському створити новий уряд.

Поздоровлення для негуса

від нового абіссинського уряду.

З Каїра повідомляють, що від кількох днів з Єгипту чути дуже добре авдіції нової абіссинської радіостанції, які починаються словами: „Тут поселекна Абіссинія, говорить Горе“. Авдіції чути в англійській і французькій мові. Комуністичні повідомляють, що в Горе йтнує новий абіссинський уряд під проводом реса Абрагама. Кожна авдіція кінчиться поздоровленням для негуса.

Англійські кореспонденти повідомляють, що в Асмари над оєро Тава йдуть транспорти будівельних матеріалів. На оєрі Тава будують величезну буну для італійських гідроаеролів. Італійський уряд рішив відкинути якнебудь пропозиції про переговори з Англією у справі оєра Тава, зате радо буде переговорювати з етіопським урядом.

Знаменна візита мін. Ідена у Парижі.

ПАРИЖ, 15. 5. ПАТ. Мін. Іден склав візиту пос. Блюмові. Розмова мала приватний характер, але — як зазначив агенція Авака — в телерішнім

політичній підсумку може мати величезне значіння.

Німеччина не спішиться з відповіддю.

ЛЬОНДОН, 15. 5. ПАТ. Райтер повідомляє, квестіонер В. Британії тому, що міжнародне пошто квіт. Гітлер рішив відложити відповідь на дозвення дуже непевне.

Демарш чужих урядів

в австрійському міністерстві закордонних справ.

ЛЬОНДОН, 15. 5. ПАТ. Посол Вел. Британії у Відні зголосився в міністерстві закордонних справ і підкреслив виразно некорисну реакцію, яку зробила у закордонній телеграмі кн. Штаремберга, вислав до Мусоліні.

ЛЬОНДОН, 15. 5. ПАТ. Райтер повідомляє з

Відня, що повноважні міністри різних інших держав виступили до австрійського уряду з аналогічним демаршем, як це зробив посол Вел. Британії. Згодуються, що інтервенції тих дипломатів довели акції до успіху кн. Штаремберга.

ГВАТЕМАЛЯ ВИСТУПИЛА З ЛІГИ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 15. 5. ПАТ. Уряд Гватемали надіслав телеграму генеральному секретареві Ліги Націй про виступлення Гватемали з Ліги Націй.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче допомогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних блячків Р. Ш.“

Дописи.

СТАНІСЛАВІВ.

Перед ювілеєм філії Союзу Українських Купців і Промисловців. Уже 10 років існує у Станіславіві філія Союзу Українських Купців і Промисловців, яка зорганізувала українських купців і експортерів для надання їм лаших сил в усіх ділянках національного життя. На порозі другого десятиліття свого існування філія улажує в неділю 17. травня н. р., в день св. Юрія, покровителя українського купецтва, конілей з такою програмою: В год. 9-й богослуження в катедральній храмі з проповіддю о. шамб. Я. Луценка; в год. 12-й святочна академія в саля „Сокола“. На програму академії складаються: вступне слово голови філії Ю. Сивинича, реферат голови Союзу У. К. і П. зі Львова радн. Я. Скопця, привіт, деклямації, виступи мужеського хору „Думка“ та інспіризації. Вступ на академію вітаний, зобов'язаний датки на Р. Ш.

СТРИЙ.

У відповідь Вп. Рецензентові д-рові Ст. Людкевичеві. На Вашу статтю в „Ділі“ з 7. м. м. під наг. „З хорового життя Стрийщини“ змушений я зазначити отсе: Неслухай е така сильна критика мене, як диригента гірницького хору, яку Ви висловили словами: „Крайня вже пора, щоб село з такими голоюстими і музикальними хористами прибрало білш тямущого диригента, який замішав би у них більше смаку і музичної культури“. Що та за заанка Давидовського „Бандура“ — як слушно Ви підмітили — е випровадженна в формі рішних „шпалтерів“, „мо плеке співучої культури“, я признаю, але не як диригента, а як мов. По-друге: я думаю співати язичку шеаріок Лисенка а цю „Бандуру“ поручив мені чата Олімпічної Комісії О. Мартинів у Стрию. Отже також думаю, що член Олімпічної Комісії мали дуже різні по-

гляди на музичні твори. — Даше замічу, що ніхто, тільки я зорганізував ще в 1920 р. хор у Грині і йтго до цієї веде, тому вироблення хору — це племі моє зведуга. Я з цим хором виступав на різних імпрезах і етних товариств у цілій Стрийщині та поза Стрийщиною і всюди мав признання і також нагороди за це. Напр. з нагоди посвячення Кооперативного Дому в Стрию — 56 зол. або в 1936 р. у Стрию на свята в честь Експ. Матрополита — 10 зол. коли то й „Діло“ висловлювало, що „хор з Грині сплав прекрасно“. Відні скажу, що я значно уже 30 учнів як диригентів, а яких також делі е у Стрийщині і виступали у згаданому конкурсі (з Жулики, Лисенки, Угерська, а навіть подіставали мюда у фіналі, як Жулики. Також додам, що я заложив хор у селі Угерську і Жулики. — Іван Яремко, диригент хору в Грині, пов. Стрий.

Спорт.

З Т-ВА „ПЛАЯ“.

Українське Турист-Креативне Т-во „Плая“ подяє до відома своїм членам і прихильникам, що розпочав вже сезон весняних прогулянок. Дотепер відбулися вже 4 прогулянки а околиці Львова. Даші прогулянки відбуватимуться кожної неділі і кожного свята, при чому про час і місце збірки будуть повідомлення в пресі. Крім того інформації в справах мандрівництва можна дістати а довідці Т-ва при вул. Рутовського ч. 22, III. поведз, кожного вівторка і четверга між годинною 19—20.

ПРОГУЛЯНКА НА ХОЛМ.

Т-во „Плая“ улажує в неділю 17. V. прогулянку на Холм коло Підмонастиря. Збірка на стації Перемислава (доїзд трамваем ч. 10). Відїзд в год. 7.40. Кошти збірки ці а обі сторони 3 зол. Гостям рад.

КІНСЬКІ ПЕРЕГОНИ.

Від кількох днів Львів має ще одну сезонową атракцію, якою е кіньські перегони на Перемиславці. Що це е а сно атракція? Свідчать найкраще різноманітні публікації, які мисно залповно майдая перегонів. Колись на перегонах збиралася сьметатка міста, майдая перегонів буі місцем, де можна було покласти модні капелюшки і су конки. Тепер перегони, як зрештою все інше, сильно заломократизувались. На так званих партерах побачити і лані а модних костюмах і уладовищі у інтер'єрі одягах, а навіть побіжність та безробітність, яких крім емоції та-

не туди також жадоба виграти кілька золотих. Та м'яку для всіх аматорів перегонів у висліді залишається одна тільки позитивна користь: приємна прогулянка і пріємний свіжий воздух за містом.

Для аматорів перегонів подано програму на суботу 16. травня цього року.

I. Біг — 4.200 метрів з перешкодами: Анна Бела — Ізидор Н. Н. 2) Азара — Ізидор Вижгалський, 3) Розкіш — Ізидор Герман, 4) Ульотка — Ізидор Каспак.

II. Біг — 1.800 метрів: 1) Імидонт — Ізидор Н. Н. 2) Мачітоба — л. Зарчеський, 4) Вітезь — Ізидор Кавалець.

III. Біг — 1.200 метрів: 1) Фредо — Ізидор Чиж, 2) Гельга — Ізидор Богобонович, 3) Газда — Ізидор Бевс, 4) Пріма — Ізидор Кончалъ.

IV. Біг — 2.400 метрів (плітки): 1) Фальса — Ізидор Політ 2) Настурія — Ізидор Сулік, 3) Ріда — Ізидор Герман, 4) Гурон — Ізидор Кавалець, 5) Кармен III — Ізидор Вижгалський, 6) Чарка — Ізидор Сулік, 7) Нерві — Ізидор Малаурчук.

V. Біг — 2.000 метрів: 1) Настурія — Ізидор Туркесвич, 2) Іртут — Ізидор Бевс, 3) Цеша — Ізидор Матушевський, 4) Рекама — Ізидор Елмш II, 5) Мамонька — Ізидор Чиж, 6) Бірна — Ізидор Богобонович, 7) Рейтан — Ізидор Н. Н. 8) Аркашон — Ізидор Козачук.

VI. Біг — 2.000 метрів: 1) Лучини — Ізидор Чиж, 2) Пельжніма II — Ізидор Н. Н. 3) Бакаля — Ізидор Токарчик, 4) Разук — ж. Янусік.

VII. Біг — 1.200 метрів: 1) Вілат — ж. Шинко, 2) Мазвіста — Ізидор Н. Н. 3) Гельга — Ізидор Богобонович, 4) Ангуо

— Ізидор Токарчик, 5) Кірпаль — Ізидор Матушевський, 6) Галт Прокс — Ізидор Н. Н. 7) Комак — ж. Кончалъ.
Початок перегонів: год. 15.30

Нові книжки й журнали.

ж. Маркіян Марісюк ЧСВВ: **ЧИ Є ЖИТТЯ ЗА ГРОБОМ?** Видання ЧСВВ в Жовтці, лн. СХСІХ. Жовтня 1936. Стор. 32, 16^к.

Юліан Тарнович: **ІЛЮСТРОВАНА ІСТОРІЯ ЛЕМКІВ-ШІННІ.** (3 карти і 100 ілюстрацій). Бібліотека Лемківщини ч. 1. Накладом Видавництва „На сторожі“. Львів 1936. Стор. 286, 8^к. Ціна 3 зол. для замовлення і ам. дояр або його рішювартість.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Мод. Театр. „Заграва“ під арт. пров. В. Блавацького. Мости Великі. 16. V. Дума про Нечая. 17. V. Голгота.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Миколаїв н/Дні: 15. V. Спадкоємство. 16. V. Отаман Писня. 17. V. Гори говорять. Стрий. 19. V. Івазіди. 20. V. Німа теща. 3) Стрия їде театр до Волохова і Долини. На виставці у новій постановці „Циганський барон“.

Великий Театр: Субота, 16. V. год. 8. веч. Аб. 10. „Неоправдана година“. Неділя, 17. V. год. 3.30 поп. Аб. 11. Ціни найнижчі „Трафіка памі генералом“, год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година“.

Театр Ріжнородностей:

Субота, 16. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирюльника „Вічна ондуляція“. Неділя, 17. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирюльника „Вічна ондуляція“.

Кіно.

АПОЛО: „Коханий збиточник“ в Анно Оларі.

АТЛАНТИК: „Пан Твардовський“.

БАНДА: „Мала неня“, „Небезпечний фірті“.

ГРАЖІНА: „Страшний Двір“ на осн. Ст. Монюшкі.

КАСІНО: „Взаїмодія у Монте Карло“ в Лід. Гарвей.

КОЛІСЕЙ: „Велика книжка та готельний хлопчик“ і ревія.

КОПЕРНИК: „Хто останній цілує?“

МАРУСЕНЬКА: „За гріш“.

МЕТРО: „Волкер Вар“.

МІРАЖ: „Роскішні очі“ в Шерлі Тейлорі.

МУЗА: „Пісня кохання“ в Ів. Кепурю.

ПАН: „Почалося від цапука“.

ПАКС: „Салве Регіна“ та „Індійські піснотинці“ в Філіом і Філіом.

ПАЛІС: „Петро Ібесон“.

РАІ: „Віктор чи Вікторія“.

СВІТ: „Граф Монте Хрісто“.

СТИЛІВЕ: „Цир Барнука“ і ревія.

ТОН: „Дочка джунглів“.

УГІХА: „Людина без лица“, ревія „Уданські любові“.

ХІМЕРА: „Право до шастя“.

ФОТОПЛЯСТИНОК.

(пн. Марійська 5.)

Норвегія.

Замордонне радіо.

Субота, 16. травня 1936.

Відень (506,5) 12.00, 13.10 Концерт, 15.15 Мандоліни, 20.25 „Соломний адвент“ муз.-вок. анд. Губого, 22.15 скрипи, ретала Р. Одюссоса, Мор. Острава (209,5) 18.00 Шляска нар. пісн. Прага (470,2) 12.35 Саломона музика, 21.00 Концерт хору, Париж (161,0) 11.00 Орх. концерт, 16.00 концерт легкої музики, 20.00 Форт. ретала, 20.30 Опера. Відгород (437,3) 13.15 Пісн. 17.45 Од. арп, 20. Нар. сербський вечір, 22.20 Нар. музика, Берлін (356,7) 8.30 Музика, 16.00, 20. 0 Коши, Кенігсвустергаузен (1571) 14.00, 15.10 Музика, 18.00 Нар. танки й пісн., Ляйпциг (382,2) 20.10 Вечір нар. музики, Мінхен (405,4) 11.00 Музика для села, 15.15 Пісн. на барят. відсн. Г. Гарнер, 19.30 „Гекінем“ Ретера на алект. м.ш. хор, орх. Будапешт (549,5) 12.05 Саломі, 18.40 Концерт фил. музики, 19.40 Весілля музика, 22. Орх. концерт, Мільно (368,6) 11.30 Легка музика, 20.40 Хор, 21.00 Форт. ретала, Рим (420,8) 13.10 Популярна музика, 20.40 Опера.

Неділя, 17. травня 1936.

Відень (506,5) 11.45 Орх. концерт, 15.30 Саломі, квартет Гріга Г-моя, 19.30 Популярна музика, 21.05 Весілля вечір, Кошиці (255,1) 18.00 Для Закарпаття,

Прага (470,2) 9.30 Відомості, 10.05 Саломі, квартет, 19.05 Військ. орх., Париж (161,0) 11.00 Розр. концерт, 14.35 Саломі, музика, спіл, 17.00 Легка музика, 19.30 Весілля концерт, 20.45 „Гедя Габар“ драма Ібсена, Відгород (437,3) 12.00 Мелодія та піснотини, 17.45 Популярні мелодії, 20.08 „Граф Люксембург“ оп. Мегара, Берлін (356,7) 18.00 Соната на саксофон і форт. Дресла, 18.30 Опереткові мелодії, 19.00 „Шехерзада“ симф. поема Римського-Корсакова, 21.15 „Царина Мам“ Ілюка, Кенігсвустергаузен (1571) 11.30 Фантазія на орх. Бурдигера, 14.30 Давня музика, 20.10 Бараний світ оперетки, Мінхен (405,4) 13.00 Орх. концерт, Будапешт (549,5) 14.00 Саломі, музика, 18.15 Циг. музика, 21.40 Концерт, Мільно (368,6) 12.15 Концерт солістів, 17.15 Концерт, 20.35 „Сентерале“ оп. Кучини, Рим (420,8) 12.35 Солісти, сопр., вокалончелі, 20.35 Концерт хору, 22.00 Танк музика.

Львівське радіо.

Субота, 16. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня аудія, 7.35 Трохи інформації, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Поладування денник, 12.15 Огляд видань, 12.25 Тисяча тактів музики, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 14.30 Піснотини в як. Давного хору в гр. пн., 15.00 Перший сід сонця дівчинки, 15.15 Польська морська торгівля, 15.20 Бірка, 15.30 Концерт салонного квартету, 16.00 Лекція французької мови, 16.15 Театр Уяви. „Про середню царяну та сапу дівчинку“ муз. анд. для дітей, 16.45 Весілля саломі, 17.00 Концерт солістів (Беніковська сопран, мюла, форт.) 17.35 Театр на провінції, диліог, 17.50 в робітні львівських повістари, 18.30 Саломі ретур, 18.55 Мелодія піснотин, Давне Давно, гр. пн., 19.10 Програма на завтра, 19.20 Легка музика, концерт, 19.35, 19.39 Спортівні вісті, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 У музикальному домі, 20.45 вечірні денник, 20.55 ан. сучасної Польщі, 21.00 Програми та туристичні, 21.30 Весілля сирена, 22.30 Симфон. концерт, 23.05 Просимо до танку, гр. пн.

Неділя, 17. травня 1936.

9.00 Ранішня аудія, 10.00 Музика, спіл в гр. пн., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Театр. огляд, 12.15 Існр. Оленський „Маріотранний сін“ ораторія, хор, 13.10 Театр Уяви. „Сарматизм“ фрагм. із комедії ч.р. Заболоцького, 13.30 Концерт ланка, 14.00 „Химера в Нотр дам“ новела, 14.20 Природа в музиці в гр. пн., 15.00 Огляд ринку різних продуктів, 15.15 Творчість одинокі підойма зорного життя, 15.25 Легка музика в гр. пн., 15.45 3 чого будувати на селі, 16.00 Давнина питань для ст. дітей, 16.15 Концерт румунського хору, 16.45 Актуальна гутірка, 17.00 Танкова музика, 17.40 Перший львівський шофер, 18.00 Скрипковий ретала у сунр. форт., 18.30 Театр Уяви. „Смерть пантеру“ балет. Гріча і І. Саломі, 19.00 Програма на завтра, 19.10 Ретала, концерт, 19.25 Легка музика в гр. пн., 19.40, 21.40, 21.41 Спортівні вісті, 19.45 Що читати; поет. новина, 20.00 Концерт орх. маринари, 20.45 Про читання творів І. Пасудського, 21.00 Вечірній денник, 21.10 Із весілля львівських дівки, 21.55 Гансик. маршу Судомок-Беласадор, 22.15 Концерт танк музика, 23.05 Танк музика в гр. пн.

БІРЖА.

ГРОШ.

Варшава (ПАТ).

Купно — продаж: Бельги безгр. 90-18 — 89.75; Доляри американські 5.31 — 5.28.50, Доляри канадські 5.30 — 5.26, Франки фр. 55.05 — 54.92, Франки шв. 172.39 — 171.51, Фальорени голандські 359.85 — 358.15, Фунти англ. 56.46 — 56.30, Гуальдені данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.30 — 18.90, Корони данські 115.95 — 117.25, Корони шведські 136.38 — 135.10, Ліри італ. 37.00 — 35.00, Марки фил. 11.70 — 11.55, Марки нм. 139 — 136, Пезети еспан. 63.00 — 62.00, Шилл. австр. 99 — 98, Марки нм. ерібіні 159 — 154.

POWSZECZNY BANK ZWIĄZKOWY W POLSCE S. A.

Працюй, Збогачуюсь, Збирай

а ощадности складай в Повшехні Банку Зв'язковій на закладковій книжечці імені або на показника, що гарантують безоглядну тайну вклату. Вклати платні на кожне домагання або за виповідженням в централь і відділах. Ощадентування від 5% до 6 1/2% річно.

Повшехні Банк Зв'язковий в Польщі А. С. Львів, Варшава, Вельсько, Цешин, Дрогобич, Галич, Краків, Перемішль, Станіславів, Тарнів

Акції.

Банк Польський 102—103, Ліванон 12.50 — 12.0, Стараховичі 36.25—35.25.

Папери.

3-пр. інвест. 1 і 2 см. 60.50 серія 1 і 2 см. 74.50, 5 конверсійна 52.00, 6 дол. 81.50, 4 прм. дол. 50.50—52.25 7 стаб. 64—65.50, ост. дрібні.

Львів, 14. 5.

Заставні листи: 4 1/2% дол. Т. К. З. 40—41, 5% дол. Б. Г. 50—52, 4 1/2% За. Б. Г. 39.50—40.50, 4 1/2% Зол. Б. Г. 42.50—43.00, 4 1/2% Ком. 52—53.

Премії: Доляри 50—50—52.50, інвест. 64—65.50.

Збіжжя.

Ціни львів від до
Пшениці одн. 21.25—21.50
Пшениці зб. 20.75—21.00
Жито Стандарт I. 14.00—14.25
Жито Стандарт II. 13.75—14.00
Висівки житні 9.75—10.00
Висівки пш. середні 9.50—10.50
Висівки пш. мікі 11.25—12.00
Інші курси без аміт.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 15-го травня н. р. кооперативним платня за: львів
1 кг. масла десер. без опак. 2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з боч. опакуванням 2.40
1 кг. масла експорт. включно з експортним опакуванням 2.40
1 л. молока 0.15
1 л. кефі 2.70—2.75
Гендція на масло, молоко та інші сизна.

Маслосоюз повідомляє, що від 15. V. н. р. платити своїм достанням за 1 м. живої ваги птиці, львів подіри птахомасарні „М. С.“ у Львові, (пн. Більчеського ч. 3):

Кури мол. товсті без острів і. ан. 1.15 зол.
Кури мол. товсті і. ан. 1.60
Приймає кури в необмеженій кількості. Птицю негодному приймає по дешевій ціні.
Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Пригадка. Пригадуємо, що Звичайні Загальні Збори Товариства Український Фонд Воєнних Вай і Сиріт відбудуться в понеділок 18. травня 1936 в год. 17-ї в домі УКТОВ, ала. Потоцького 48. — 2130
Управа.

КУПНО - ПРОДАЖА

КАМЕНИЦЮ нову, 1 п. городець, бочна Гроховської, продасть власник. вул. Миколая 20, 1 п. 2111 2—3

ЛІТНИЦА

ЖИВЕЦЬ ЧЕРЧЕ — Пансіон „ЛІБЕРІКА“ поручає соняшні каміати, здоровий харч, повне утримання із службою і мешканням за 2.50 долно, підчас усіх сезонів. До купелів лише 8 хвилин ходу, в разі немогоди до диспозиції окрема повозка безплатно. На стані Потік-Черче, до можливого поїзду чекають коні з „Ліберіки“. 2135 2—2

МЕШКАННЯ

ТРИ ГАРНІ великі покої кухня, повний комфорт, при трамваї, Віатська 2 р. Личаківської. 4—5

РІЖНІ

МОТОЦИКЛ, самоходи, купно, продаж, коміс, замна Автоспорт. Львів, Славацького. 1904а 13-12

ФОРТЕП'ЯНИ, ПІЯНІНА знамениті, в гарній дешено продані Ганак, Пасуцьського 21. 2130 1—19

ОГОЛОШЕННЯ.

ТЕХН. ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

Д. КЛЕТЦЕЛЬ

Львівських дітей 9.

Містки і корони білі в ціні знизаній і на догідні умовини силати. 2073

Тревала ондуляція

тоді добра якщо виконана СПЕЦІАЛІСТОМ АЛЬБІЗОМ СТОНОВСЬКИМ, МИКОЛАЯ І, б. співробітником ф-ми Кутковського. 3—3

Оголошуйтеся в найстарішій укр. щоденнику „ДІЛО“